

21997A1212(03)

12.12.1997

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 342/19

CONVENȚIA**privind cooperarea pentru protecția și utilizarea durabilă a Dunării****(Convenția privind protecția Dunării)**

CUPRINS

	<i>Pagina</i>
<i>Preambul</i>	7
Partea I: Dispoziții generale	7
Articolul 1: Definiții	7
Articolul 2: Obiective și principii de cooperare	8
Articolul 3: Domeniul de aplicare	8
Articolul 4: Forme de cooperare	9
Partea a II-a: Cooperarea multilaterală	9
Articolul 5: Prevenirea, controlul și reducerea impactului transfrontalier	9
Articolul 6: Măsuri specifice de protecție a resurselor de apă	9
Articolul 7: Reducerea emisiilor: obiective și criterii de calitate a apei	10
Articolul 8: Inventarierea emisiilor, programe de acțiune și rapoarte de progrese	10
Articolul 9: Programe de supraveghere	11
Articolul 10: Stabilirea obligatorie de rapoarte	11
Articolul 11: Consultări	12
Articolul 12: Schimbul de informații	12
Articolul 13: Protecția informației furnizate	12
Articolul 14: Informarea publicului	13
Articolul 15: Cercetare și dezvoltare	13
Articolul 16: Sisteme de comunicare, de alertă și de alarmă, planuri de urgență	13
Articolul 17: Asistență reciprocă	13
Partea III: Comisia internațională	14
Articolul 18: Constituire, sarcini și competențe	14
Articolul 19: Transferul conținutului Declarației de la București	14
Partea IV: Dispoziții de procedură și dispoziții finale	15
Articolul 20: Statutul anexelor	15
Articolul 21: Acorduri existente și suplimentare	15
Articolul 22: Conferința părților	15

	<i>Pagina</i>
Articolul 23: Modificarea convenției	15
Articolul 24: Soluționarea diferendelor	16
Articolul 25: Semnarea	16
Articolul 26: Ratificarea, acceptarea sau aprobarea	16
Articolul 27: Intrarea în vigoare	16
Articolul 28: Aderarea, participarea	16
Articolul 29: Denunțarea	16
Articolul 30: Funcțiile depozitarului	17
Articolul 31: Texte autentice, depozitarul	17
<i>Anexa I:</i>	18
Partea întâi: Cele mai bune tehnologii disponibile	18
Partea a doua: Cele mai bune practici de mediu	18
<i>Anexa II:</i> Sectoare industriale și substanțe periculoase	20
Partea întâi: Lista sectoarelor și a ramurilor industriale	20
Partea a doua: Lista indicativă a substanțelor și a grupurilor de substanțe periculoase.....	22
<i>Anexa III:</i> Orientări pentru realizarea obiectivelor și a criteriilor de calitate a apei	23
<i>Anexa IV:</i> Statutul Comisiei internaționale pentru protecția Dunării	24
<i>Anexa V:</i> Arbitrajul	26

PREAMBUL

PĂRȚILE CONTRACTANTE,

HOTĂRÂTE să își intensifice cooperarea în domeniul resurselor hidraulice în perspectiva unei mai bune protecții și utilizări a apelor;

PREOCUPATE de faptul că modificările stării cursurilor de apă din bazinul Dunării au sau ar putea avea, pe termen scurt sau lung, efecte dăunătoare asupra mediului, economiei și bunăstării statelor dunărene;

SUBLINIIND necesitatea întăririi măsurilor luate la scară națională și internațională pentru prevenirea, controlul și reducerea efectelor transfrontaliere importante și dăunătoare provocate de deversarea de substanțe periculoase și substanțe nutritive în mediul acvatic din bazinul Dunării și în Marea Neagră;

OBSERVÂND cu satisfacție măsurile deja luate în cadrul inițiativelor naționale ale statelor dunărene și la nivelul bilateral și multilateral al cooperării lor, precum și eforturile deja întreprinse în cadrul Conferinței pentru Securitate și Cooperare în Europa, al Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite și al Comunității Europene pentru a încuraja, la nivel bilateral și multilateral, prevenirea și lupta împotriva poluării transfrontaliere, gospodărirea durabilă a apei, utilizarea rațională și prezervarea resurselor de apă;

REAMINTIND Convenția din 17 martie 1992 privind protecția și utilizarea cursurilor de apă transfrontaliere și a lacurilor internaționale, precum și cooperarea bilaterală și multilaterală care există între statele dunărene, care vor rămâne în vigoare și de care cooperarea între statele dunărene va ține cont, și subliniind Convenția din 21 aprilie 1992 privind protecția Mării Negre împotriva poluării;

PREOCUPATE de o ameliorare și o protecție durabilă a Dunării și a apelor din bazinul său, în special dintr-o perspectivă transfrontalieră, precum și de o gospodărire durabilă a acestor ape din perspectiva intereselor statelor dunărene în domeniul utilizării lor, contribuind în același timp la protejarea mediului marin al Mării Negre,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAȘĂ:

PARTEA I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentei convenții:

- (a) „state dunărene” reprezintă statele suverane al căror teritoriu acoperă o parte importantă din bazinul hidrografic al Dunării. Se înțelege prin „parte importantă” o suprafață mai mare de 2 000 km² din totalul suprafeței bazinului;
- (b) „bazin hidrografic al Dunării” reprezintă bazinul de vărsare, în măsura în care acesta face parte din teritoriul părților contractante;
- (c) „impact transfrontalier” reprezintă orice efect nociv important pe care îl produce asupra mediului riveran o modificare a stării apelor cauzată de o activitate umană și care depășește zona

de jurisdicție a unei părți contractante. Acest tip de modificare poate afecta viața și bunurile, securitatea infrastructurii și sistemele acvatice atinse;

- (d) „substanțe periculoase” reprezintă substanțele toxice, cancerigene, mutagene, teratogene sau bioacumulative, în special dacă sunt persistente și au efecte nocive majore asupra organismelor vii;
- (e) „substanțe periculoase pentru apă” reprezintă substanțele care comportă un pericol atât de mare pentru resursele de apă încât manipularea lor implică măsuri speciale de prevenire și protecție;
- (f) „surse punctuale și difuze de poluare a apei” reprezintă sursele de poluanți și nutrijente al căror aport în apă este un rezultat al emisiilor locale precise (surse punctuale) sau al efectelor propagate asupra întregului bazin hidrografic (surse difuze);

- (g) „bilanț hidrologic” reprezintă relația dintre mediul acvatic natural al întregului bazin fluvial și componentele sale (precipitații, evaporări, scurgeri superficiale și subterane). Se ține cont de o componentă suplimentară, și anume efectele antropice actuale care, provocate de utilizarea apei, influențează cantitatea acesteia;
- (h) „date corelative” reprezintă sinteza datelor obținute din bilanțurile hidrologice în amonte, în măsura în care acestea pot contribui în mod util la stabilirea bilanțurilor hidrologice în aval, precum și a unui bilanț hidrologic global al Dunării. În acest context, datele corelative se referă la componentele bilanțului hidrologic al tuturor apelor transfrontaliere importante din bazinul Dunării. Ele se referă la secțiunile transversale ale apelor transfrontaliere care delimitează, depășesc sau sunt situate la frontierele dintre părțile contractante;
- (i) „Comisie internațională” reprezintă organizația înființată în conformitate cu articolul 18 din prezenta convenție.

Articolul 2

Obiective și principii de cooperare

(1) Părțile contractante au ca obiectiv gospodărirea durabilă și echitabilă a apei, inclusiv, în măsura posibilului, conservarea, ameliorarea și utilizarea rațională a apelor de suprafață și subterane din întregul bazin hidrografic. Părțile contractante depun toate eforturile pentru a controla pericolele reprezentate pentru Dunăre de producerea de accidente cauzate de substanțe periculoase pentru apă, de inundații și de deriva gheții. Ele urmăresc, de asemenea, să contribuie la reducerea încărcăturilor de materii poluante care, provenind din surse situate în bazinul hidrografic, sunt deversate în Marea Neagră.

(2) În conformitate cu dispozițiile prezentei convenții, părțile contractante se angajează să coopereze în chestiunile fundamentale de gospodărire a apei și să ia toate măsurile juridice, administrative și tehnice necesare pentru menținerea sau ameliorarea stării actuale a Dunării și a apelor din bazinul său hidrografic în ceea ce privește mediul și calitatea apei și pentru prevenirea și limitarea, pe cât posibil, a modificărilor și a efectelor nocive reale sau potențiale.

(3) În acest scop, părțile contractante, conștiente de urgența măsurilor destinate să reducă poluarea apei și să conducă la o utilizare rațională și durabilă a acesteia, se angajează să stabilească prioritățile adecvate și să întărească, să armonizeze și să

coordoneze măsurile luate sau preconizate la nivel național și internațional în întregul bazin dunărean, în vederea dezvoltării durabile și a protecției ecologice a fluviului. Acest obiectiv vizează în mod special utilizarea durabilă a resurselor de apă în scopuri urbane, industriale și agricole, asigurarea conservării și restaurării ecosistemelor, precum și să răspundă altor exigențe, referitoare în special la sănătatea publică.

(4) Principul „poluatorul plătește” și principiul precauției constituie fundamentul tuturor măsurilor destinate protecției Dunării și a apelor din bazinul său hidrografic.

(5) Cooperarea în domeniul gospodării apei se axează pe o gospodărire durabilă; cu alte cuvinte, ea se bazează pe criteriile unei dezvoltări stabile, care respectă mediul, orientată în același timp spre:

- menținerea calității vieții globale;
- menținerea accesului la resursele naturale;
- păstrarea prelungită a unei stări corespunzătoare a mediului și protecția ecosistemelor;
- abordarea preventivă.

(6) Aplicarea prezentei convenții nu trebuie să provoace o creștere directă sau indirectă majoră a impactului asupra mediului riveran.

(7) Fiecare dintre părțile contractante are dreptul să adopte și să aplice măsuri mai riguroase decât cele propuse în prezenta convenție.

Articolul 3

Domeniul de aplicare

(1) Prezenta convenție se aplică bazinului hidrografic al Dunării în conformitate cu definiția de la articolul 1 litera (b).

(2) Activitățile programate și măsurile permanente următoare sunt supuse în mod special dispozițiilor convenției în măsura în care au sau pot avea un impact transfrontalier:

(a) deversarea de ape uzate, nutrimente și substanțe periculoase din surse punctuale sau difuze, precum și emisii termice;

(b) activitățile și măsurile preconizate în domeniul lucrărilor hidraulice, în special cele care vizează regularizarea cursurilor de apă și controlarea nivelului scurgerilor și acumulărilor, combaterea inundațiilor, reducerea riscurilor legate de ghețurile plutitoare și controlarea efectelor asupra debitului instalațiilor situate pe cursul apei sau pe malul acesteia;

(c) alte activități sau măsuri preconizate privind utilizarea apei, cum ar fi utilizarea forței hidraulice sau transferul și prelevarea apei;

(d) funcționarea construcțiilor hidrotehnice, cum ar fi barajele și centralele hidroelectrice; măsuri destinate evitării oricărui impact asupra mediului: deteriorarea situației hidrologice, eroziunea, abraziunea, inundația, sedimentele; măsuri de protecție a ecosistemelor;

(e) manipularea de substanțe periculoase pentru apă și prevenirea accidentelor.

(3) Prezenta convenție se aplică pescuitului și navigației interioare dacă există probleme legate de protecția apei împotriva poluării rezultate din aceste activități.

Articolul 4

Forme de cooperare

În general, cooperarea prevăzută în prezenta convenție ia formele următoare:

(a) consultări și activități comune în cadrul Comisiei internaționale în conformitate cu dispozițiile prezentei convenții;

(b) schimb de informații privind acordurile bilaterale și multilaterale, dispozițiile juridice și măsurile luate în materie de gospodărire a apei; schimb de documente juridice, de directive și alte publicații; schimb de informații și experiență sub alte forme.

PARTEA A II-A

COOPERAREA MULTILATERALĂ

Articolul 5

Prevenirea, controlul și reducerea impactului transfrontalier

(1) Părțile contractante elaborează, adoptă și aplică măsurile juridice, administrative și tehnice pertinente; ele asigură condițiile și bazele cerute în prealabil la nivel național pentru asigurarea unei protecții eficiente a calității și a unei utilizări durabile a apei și contribuie la prevenirea, controlul și reducerea impactului transfrontalier.

(2) În acest scop, părțile contractante iau, individual sau în comun, următoarele măsuri precise:

(a) stabilirea unei situații a stării resurselor hidraulice naturale din bazinul dunărean prin aplicarea parametrilor cantitativi și calitativi conveniți, inclusiv a metodologiei vizate;

(b) adoptarea de dispoziții juridice privind exigențele la care trebuie să răspundă deversările de ape uzate, inclusiv perioadele de timp;

(c) adoptarea de dispoziții juridice privind manipularea de substanțe periculoase pentru apă;

(d) adoptarea de dispoziții juridice care vizează reducerea aportului de nutrienți sau de substanțe periculoase provenite din surse difuze, în special când este vorba de pesticide și agenți fitosanitari folosiți în agricultură;

(e) în scopul armonizării acestor norme la un nivel ridicat de protecție și de a asigura punerea în practică coerentă a unor măsuri echivalente, părțile contractante țin cont de rezultatele și propunerile prezentate de Comisia internațională;

(f) părțile contractante cooperează și iau măsurile adecvate pentru evitarea impactului transfrontalier al deșeurilor și al substanțelor periculoase, provenit în special din transportarea acestora.

Articolul 6

Măsuri specifice de protecție a resurselor de apă

Părțile contractante iau măsuri adecvate pentru a preveni sau a reduce impactul transfrontalier, pentru a asigura o utilizare durabilă și echitabilă a resurselor de apă și pentru a contribui la conservarea resurselor ecologice; ele trebuie în special:

(a) să repertorieze resursele de apă subterană care fac obiectul unei protecții pe termen lung, precum și zonele care trebuie protejate în vederea aprovizionării actuale și viitoare cu apă potabilă;

(b) să evite poluarea resurselor de apă subterană, în special a celor rezervate aprovizionării cu apă potabilă pe termen lung, cu nitrați, agenți fitosanitari și pesticide, precum și cu alte substanțe periculoase;

(c) să reducă la minimum riscurile de poluare accidentală prin măsuri preventive și de control;

- (d) să țină cont de influența pe care o pot avea activitățile programate și măsurile permanente stabilite în articolul 3 alineatul (2) asupra calității apei;
- (e) să evalueze importanța diferitelor elemente ale biotopului pentru ecologia riverană a cursurilor de apă și să propună măsuri pentru ameliorarea stării mediului acvatic și costier.

Articolul 7

Reducerea emisiilor: obiective și criterii de calitate a apei

(1) Ținând cont de propunerile Comisiei internaționale, părțile contractante fixează limitele emisiilor care se aplică, din punctul de vedere al concentrațiilor și al încărcăturilor poluante, sectoarelor industriale și industriilor specifice, bazate pe tehnologii slab poluante sau fără deșeuri la sursă. În ceea ce privește emisiile de substanțe periculoase, limitele de emisie se bazează pe cele mai bune tehnologii disponibile în materie de reducere la sursă și/sau de purificare a apelor uzate. În domeniul apelor urbane uzate limitele de emisie se bazează pe aplicarea cel puțin a unui tratament biologic sau de nivel echivalent.

(2) Părțile contractante elaborează dispoziții suplimentare pentru prevenirea sau reducerea emisiilor de substanțe periculoase și îngrășăminte provenind din surse difuze, în special în cazul în care aceste surse sunt în esență agricole, ținând cont de cele mai bune practici de mediu.

(3) În sensul punerii în practică a alineatelor (1) și (2), în anexa II la prezenta convenție se reia lista sectoarelor industriale și a industriilor, precum și o listă suplimentară de substanțe și grupuri de substanțe periculoase a căror emisie din surse punctuale sau difuze trebuie să fie evitată sau redusă semnificativ. Comisia internațională are sarcina să țină la zi anexa II.

(4) Pe lângă acestea, părțile contractante definesc, dacă este cazul, obiectivele și criteriile de calitate a apei în scopul prevenirii, controlării și reducerii impactului transfrontalier. Orientările în acest sens sunt prezentate la anexa III; ele se aplică și sunt specificate de către părțile contractante la nivel național și, la nevoie, într-o manieră conjugată.

(5) Având grijă să limiteze în mod eficient emisiile în zonele care aparțin de jurisdicția lor, părțile contractante se asigură de punerea în practică a condițiilor stabilite în prealabil.

Părțile contractante se asigură că:

- (a) normele naționale în domeniul limitării emisiilor, precum și normele impuse sunt armonizate progresiv, în conformitate cu limitele stabilite în prezenta convenție;
- (b) deversările de ape uzate se efectuează, fără excepție, pe baza unui permis acordat în prealabil de autoritățile competente pe o durată limitată;
- (c) reglementările și autorizațiile stabilite în cadrul măsurilor de prevenire și control pentru instalațiile industriale noi sau modernizate sau, în cazul în care sunt implicate substanțe periculoase, sunt adaptate celor mai bune tehnologii disponibile și aplicate prioritar;
- (d) dispozițiile mai riguroase decât normele, care pot fi, în anumite cazuri, chiar interdicții, sunt impuse în cazul în care natura apelor receptoare și a ecosistemului lor solicită acest lucru, în conformitate cu alineatul (4);
- (e) autoritățile competente controlează modul în care sunt respectate autorizațiile și dispozițiile impuse pentru activitățile care ar putea produce efecte transfrontaliere;
- (f) evaluarea impactului asupra mediului, în conformitate cu normele supranaționale și internaționale sau cu alte proceduri valabile în acest domeniu, se efectuează corect;
- (g) în momentul planificării, autorizării și al executării activităților și a măsurilor prevăzute la articolul 3 alineatul (2) și la articolul 16 alineatul (2), autoritățile competente țin cont de riscurile de accidente produse de substanțele periculoase pentru apă și impun măsuri preventive și reguli de conduită privind măsurile de intervenție care se aplică în cazul producerii unui accident de acest tip.

Articolul 8

Inventarierea emisiilor, programe de acțiune și rapoarte de progrese

(1) Părțile contractante inventariază regulat sursele punctuale și difuze pertinente de poluare din bazinul hidrografic al Dunării, precum și măsurile de prevenire și reducere deja luate pentru anumite emisii și eficacitatea reală a acestora, în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) litera (a).

(2) Pe această bază, părțile contractante stabilesc progresiv o listă de noi măsuri de prevenire și reducere care trebuie adoptate în funcție de necesități, în perspectiva realizării obiectivelor prezentei convenții.

(3) Inventarul emisiilor și lista măsurilor care trebuie luate constituie fundamentul programelor de acțiune comună care trebuie dezvoltate de părțile contractante, respectând prioritățile stabilite

în termeni de urgență și eficacitate. Aceste programe de acțiune vizează în special reducerea încărcăturilor și concentrărilor poluante provenite atât din surse punctuale industriale și urbane, cât și din surse difuze. Ele preiau în special măsurile de prevenire și reducere, inclusiv estimarea costurilor și o propunere de program.

(4) Părțile contractante urmăresc avansarea programelor de acțiune comună prin stabilirea de rapoarte periodice cu acest scop. Rapoartele descriu, pe de o parte, măsurile de protecție aplicate și, pe de altă parte, progresele îndeplinite în ceea ce privește starea cursurilor de apă, pe baza unei evaluări concrete.

Articolul 9

Programe de supraveghere

Pe baza activităților naționale, părțile contractante cooperează în domeniul supravegherii și al evaluării.

1. În acest scop:

- armonizează sau asimilează metodele de supraveghere și evaluare practicate în țările lor, în special în ceea ce privește calitatea cursurilor de apă, controlul emisiilor, prevenirea inundațiilor și bilanțul hidrologic, în vederea obținerii de rezultate comparabile care să fie cuprinse în activitățile comune de supraveghere și evaluare;
- pun la punct sisteme concertate sau comune de supraveghere pe baza dispozitivelor fixe sau mobile de măsurare, comunicare și prelucrare a datelor;
- elaborează și aplică programe comune de supraveghere a stării cursurilor de apă în bazinul Dunării, în ceea ce privește cantitatea și calitatea apei, sedimentele și ecosistemele fluviale – care sunt utilizate pentru evaluarea impacturilor transfrontaliere cum sunt poluarea transfrontalieră și modificarea debitului cursurilor de apă, bilanțurile hidrologice, inundațiile și riscurile implicate de ghețurile plutitoare;
- dezvoltă metode comune sau armonizate pentru supravegherea și evaluarea deversărilor de ape uzate, inclusiv prelucrarea, evaluarea și compilarea datelor, ținând cont de abordarea specializată pe ramuri industriale în ceea ce privește limitarea emisiilor (anexa II partea întâi);
- stabilesc inventarul surselor punctuale pertinente, inclusiv al substanțelor poluante deversate (inventarele emisiilor) și evaluează poluarea apei care provine din surse difuze ținând cont de partea a doua din anexa II; modifică aceste documente în funcție de evoluțiile concrete.

2. Părțile contractante stabilesc regulat punctele precise de supraveghere, caracteristicile calitative și parametrii de poluare care trebuie evaluați pentru Dunăre și frecvența necesară pentru această evaluare în funcție de particularitățile ecologice și hidrologice ale cursului de apă vizat, precum și a tipului de poluanți deversați în bazinul luat în considerare.

3. Părțile contractante stabilesc, în funcție de o metodă armonizată, bilanțuri hidrologice naționale și un bilanț global pentru întregul bazin dunărean. În acest scop și în măsura necesară, părțile contractante furnizează date corelative comparabile datorită armonizării metodologiei. Pe baza acestor date se pot stabili bilanțurile hidrologice pentru principalii afluenți ai Dunării.

4. Părțile contractante evaluează regulat starea calitativă a Dunării și progresele realizate ca urmare a măsurilor luate în vederea prevenirii, a controlării și a reducerii impacturilor transfrontaliere. Rezultatele sunt făcute publice în publicațiile corespunzătoare.

Articolul 10

Stabilirea obligatorie de rapoarte

Părțile contractante informează regulat Comisia internațională despre aspectele fundamentale necesare îndeplinirii sarcinilor sale. Rapoartele se referă în special la:

- (a) rapoartele și documentele prevăzute în prezenta convenție sau la cele solicitate de către Comisie;
- (b) informațiile privind existența, încheierea, amendarea și denunțarea acordurilor și a tratatelor bilaterale sau multilaterale referitoare la protecția și gospodărirea apei Dunării sau a apelor aflate în bazinul său hidrografic sau care prezintă interes pentru chestiunile studiate;
- (c) informațiile privind legislațiile, normele și alte dispoziții generale care guvernează la nivel național protecția și gospodărirea apei Dunării și a apelor aflate în bazinul său hidrografic sau care prezintă interes pentru problemele studiate;
- (d) notificarea modalităților, a programului și a cheltuielilor financiare de aplicare a planului național de acțiuni stabilite (recomandări, programe, măsuri etc.), într-un termen stabilit după ce Comisia internațională a luat o hotărâre în acest sens;
- (e) instanțele competente în materie de cooperare desemnate în cadrul prezentei convenții cărora li se pot adresa Comisia internațională și celelalte părți contractante;

- (f) comunicarea activităților programate care, prin natura lor, ar putea avea un impact transfrontalier.

Articolul 11

Consultări

(1) După un prim schimb de informații, părțile contractante implicate organizează, la cererea uneia sau a mai multor părți contractante, consultări privind activitățile planificate, stabilite la articolul 3 alineatul (2), care ar putea avea impacturi transfrontaliere, cu condiția ca schimbul de informații și consultările să nu fie prevăzute în cadrul unei cooperări bilaterale sau al altei forme de cooperare internațională. În general, consultările au loc în cadrul Comisiei internaționale, cu scopul de a se găsi o soluție.

(2) Înainte de a lua o decizie privind activitățile planificate, autoritățile competente așteaptă – exceptând cazul unui pericol iminent – rezultatul consultărilor, cu condiția ca acestea să se termine în termen de un an de la data începerii lor.

Articolul 12

Schimbul de informații

(1) În conformitate cu modalitățile stabilite de Comisia internațională, părțile contractante fac schimb de date disponibile referitoare, *inter alia*, la:

- (a) starea generală a cursurilor de apă din bazinul hidrografic al Dunării;
- (b) experiența acumulată în aplicarea și exploatarea celor mai bune tehnologii disponibile și rezultatele activităților de cercetare și dezvoltare;
- (c) datele privind emisiile și datele privind supravegherea;
- (d) măsurile luate și măsurile preconizate pentru prevenirea, controlul și reducerea impactului transfrontalier;
- (e) normele privind deversările de ape uzate;
- (f) accidentele cauzate de substanțe periculoase pentru apă.

(2) Părțile contractante prevăd schimbul de informații cu privire la normele lor în vederea armonizării limitelor de emisie.

(3) În cazul în care o parte contractantă îi cere altei părți să-i comunice date sau informații care nu sunt disponibile, aceasta din urmă face eforturi pentru a se conforma acestei cereri, dar poate pune condiția ca partea solicitantă să suporte cheltuielile rezonabile făcute pentru colectarea și, dacă este cazul, prelucrarea acestor date sau informații.

(4) În scopul aplicării prezentei convenții, părțile contractante facilitează schimbul de tehnologii performante disponibile, favorizând: schimbul comercial de tehnologii disponibile; contactele și cooperarea industrială directă, inclusiv asociațiile în participațiune, schimbul de informații și experiențe; furnizarea asistenței tehnice. Părțile contractante elaborează programe comune de formare și organizează seminare și reuniuni necesare.

(5) Dispozițiile prezentei convenții nu aduc atingere drepturilor și obligațiilor părților față de actele cu putere de lege, normele administrative sau practicile juridice naționale și nici față de normele internaționale privind protecția informației referitoare la datele personale, proprietatea intelectuală, secretul comercial și industrial și securitatea națională.

(6) Totuși, în cazul în care o parte decide să comunice astfel de informații protejate altei părți, aceasta din urmă trebuie să respecte caracterul confidențial al informațiilor primite și să nu le utilizeze decât în scopurile pentru care le-a primit.

Articolul 13

Protecția informației furnizate

În măsura în care, în temeiul prezentei convenții, secrete industriale și comerciale sau alte informații confidențiale sunt comunicate fără a se încălca legislațiile naționale, părțile contractante destinate trebuie să respecte confidențialitatea informațiilor, utilizându-le doar în scopul prevăzut în convenție, fără a le publica și fără a le pune la dispoziția terților. Dacă una dintre părțile contractante se consideră incapabilă să respecte obligația de confidențialitate privind informațiile care i-au fost transmise, ea informează fără întârziere partea contractantă care i le-a furnizat și i le înapoiază. Datele personale sunt comunicate părților contractante în conformitate cu legislația națională a părții contractante care le transmite. Beneficiarul nu utilizează datele personale decât în scopurile și condițiile precizate de partea care le comunică.

*Articolul 14***Informarea publicului**

(1) Părțile contractante se asigură că autoritățile lor competente pun la dispoziția oricărei persoane fizice sau juridice, în termenul cel mai scurt, informații cu privire la starea sau calitatea ecologică a cursurilor de apă din bazinul Dunării, contra unor taxe rezonabile, ca răspuns la orice solicitare rezonabilă, fără ca persoana interesată să fie obligată să-și justifice interesul.

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol și deținute de autoritățile publice pot fi comunicate în formă scrisă, vizuală, verbală sau informatică.

(3) În conformitate cu sistemul juridic național și normele internaționale care se aplică în acest caz, dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului părților contractante de a refuza accesul la informații, în cazul în care acestea pot aduce atingere:

- (a) caracterului confidențial al lucrărilor autorităților publice, al relațiilor internaționale și al securității naționale;
- (b) securității publice;
- (c) cauzelor care au fost sau sunt încă pe rol la tribunal sau sunt supuse unor anchete, inclusiv investigații disciplinare, sau care fac obiectul procedurilor preliminare;
- (d) secretului comercial și industrial și proprietății intelectuale;
- (e) confidențialității datelor și/sau dosarelor cu caracter personal;
- (f) documentelor comunicate de un terț fără ca acesta să fi fost obligat legal să le comunice;
- (g) documentelor a căror divulgare ar putea mări riscul de prejudiciu adus mediului la care se referă.

(4) Autoritatea publică răspunde în cel mai scurt timp persoanei care solicită informații. Refuzul de a comunica informațiile solicitate trebuie motivat în scris.

*Articolul 15***Cercetare și dezvoltare**

(1) În scopul promovării obiectivelor prezentei convenții, părțile contractante stabilesc programe complementare sau comune de cercetare științifică sau tehnică și, în conformitate cu o procedură care trebuie stabilită de Comisia internațională, comunică acelea:

(a) rezultatele programelor de cercetare complementare, comune sau de alt tip la care autoritățile publice au acces liber;

(b) aspectele utile ale altor programe de cercetare științifică și tehnică.

(2) Părțile contractante țin cont, în acest context, de programele susținute sau efectuate în acest domeniu de organizațiile și agențiile internaționale implicate.

*Articolul 16***Sisteme de comunicare, de alertă și de alarmă, planuri de urgență**

(1) Părțile contractante stabilesc sisteme coordonate sau comune de comunicare, alertă și alarmă în întreg bazinul Dunării, cu condiția ca acestea să fie impuse de necesitatea de a completa sistemele instalate și exploatate la nivel bilateral. Ele se consultă cu privire la căile și mijloacele de armonizare a planurilor de urgență și a sistemelor naționale de comunicare, alertă și alarmă.

(2) Părțile contractante se informează reciproc, în cadrul Comisiei internaționale, despre autoritățile competente sau punctele de contact desemnate în acest scop în situații de urgență, cum sunt poluarea accidentală, starea critică a apei, inundații, riscuri implicate de ghețurile plutitoare. De asemenea, autoritățile competente cooperează în vederea stabilirii unor planuri de urgență comune, care să completeze, dacă este cazul, planurile deja stabilite la nivel bilateral.

(3) În cazul în care o autoritate competentă determină o creștere bruscă a substanțelor periculoase în Dunăre sau în apele din bazinul său hidrografic sau în cazul în care este informată despre o catastrofă sau un accident care ar avea un impact major asupra calității apei Dunării și ar viza statele dunărene situate în aval, ea notifică imediat acest lucru punctelor de contact desemnate și Comisiei internaționale, în conformitate cu procedura stabilită.

(4) În scopul controlării și reducerii riscurilor de inundații, inclusiv a pericolelor legate de deriva ghețurilor, autoritățile competente informează imediat statele din avalul Dunării care ar putea fi afectate, precum și Comisia internațională, despre apariția și extinderea inundațiilor, precum și despre riscurile prevăzute ca urmare a derivei ghețurilor.

*Articolul 17***Asistență reciprocă**

(1) În scopul de a întări cooperarea și de a facilita respectarea obligațiilor care rezultă din prezenta convenție, în special în

situații critice privind starea cursurilor de apă, părțile contractante își acordă reciproc asistență la cerere.

(2) Comisia internațională stabilește procedurile de asistență reciprocă referitoare în special la:

(a) direcționarea, controlul, coordonarea și supervizarea asistenței;

(b) facilitățile și serviciile care urmează a fi furnizate de către partea contractantă care solicită asistența, inclusiv, dacă este necesar, simplificarea formalităților vamale;

(c) modalitățile de indemnizare a părții contractante care furnizează asistență și/sau personal, precum și modalitățile de tranzit pe teritoriul părților contractante terțe;

(d) modalitățile de rambursare a serviciilor de asistență.

PARTEA A III-A

COMISIA INTERNAȚIONALĂ

Articolul 18

Constituire, sarcini și competențe

(1) În scopul atingerii obiectivelor și aplicării dispozițiilor prezentei convenții se instituie o Comisie internațională pentru protecția Dunării, numită în prezenta convenție „Comisia internațională”. Părțile contractante cooperează în cadrul acestei Comisii. În scopul îndeplinirii obligațiilor care le revin părților contractante în conformitate cu articolele 1-18, Comisia internațională elaborează propuneri și recomandări pentru părțile contractante.

(2) Structura și procedurile Comisiei internaționale, precum și competențele sale sunt prezentate în detaliu în anexa IV la prezenta convenție și constituie statutul Comisiei internaționale.

(3) Pe lângă sarcinile care îi sunt încredințate în mod explicit, Comisia internațională poate negocia în orice altă problemă încredințată prin mandat de către părțile contractante în conformitate cu articolul 3 din prezenta convenție.

(4) Aplicarea deciziilor luate de Comisia internațională se bazează pe obligația părților contractante de a o informa, în temeiul articolului 10, precum și pe dispozițiile convenției referitoare la instaurarea și realizarea cooperării multilaterale pe plan național.

(5) Comisia internațională examinează periodic experiența acumulată prin aplicarea prezentei convenții și înaintează părților contractante propuneri de amendamente sau modificări ale prezentei convenții sau elaborează bazele pentru noi norme privind protecția și gospodărirea apelor Dunării și a bazinului său hidrografic.

(6) Comisia internațională decide cooperarea cu organizații naționale și internaționale, cu alte organisme, care participă sau sunt preocupate de protecția și gospodărirea apelor Dunării și a apelor din bazinul său hidrografic sau de probleme mai generale referitoare la protecția și gospodărirea apelor respective. Această cooperare are drept scop ameliorarea coordonării și evitarea dublei utilizări.

Articolul 19

Transferul conținutului Declarației de la București

Contribuțiile părților contractante în cadrul Declarației de cooperare a statelor dunărene, cu privire la problemele gospodării apelor Dunării și, în special, de protecție a Dunării contra poluării, semnată la data de 13 decembrie 1985 (Declarația de la București) de grupurile de lucru privind calitatea apei, informațiile și previziunile privitoare la inundații, precum și bilanțul hidrologic sunt preluate în prezenta convenție.

PARTEA A IV-A

DISPOZIȚII DE PROCEDURĂ ȘI DISPOZIȚII FINALE

Articolul 20

Statutul anexelor

Sub rezerva articolului 23, anexele I-V fac parte integrantă din prezenta convenție.

Articolul 21

Acorduri existente și suplimentare

Pe baza egalității și reciprocității, părțile contractante adaptează, dacă e cazul, acordurile bilaterale sau multilaterale sau alte acorduri existente cu scopul de a elimina eventualele contradicții cu principiile fundamentale ale prezentei convenții și încheie, dacă este necesar, acorduri suplimentare sau alte acorduri.

Articolul 22

Conferința părților

(1) Părțile contractante se reunesc la recomandarea Comisiei internaționale.

(2) În cadrul acestor reuniuni, părțile contractante analizează în special strategiile de punere în practică a prezentei convenții pe baza raportului Comisiei internaționale și adoptă recomandările și deciziile corespunzătoare.

(3) Partea contractantă al cărei șef de delegație îndeplinește funcția de președinte al Comisiei internaționale asigură, alături de acesta, președinția reuniunilor.

(4) Conferința părților este abilitată să voteze recomandările sau deciziile cu condiția ca, după primirea unei invitații oficiale, să fie prezente delegațiile a cel puțin trei pătrimi din părțile contractante. Cu excepția unor dispoziții contrare din prezenta convenție, conferința părților face tot posibilul pentru a se ajunge la un acord prin consens. Dacă nu se ajunge la un consens, președintele declară că au fost epuizate toate mijloacele de a se ajunge la un acord prin consens. După această declarație se adoptă o recomandare sau o decizie cu o majoritate de patru cincimi a părților prezente și participante la vot.

(5) Decizia devine executorie în prima zi din a unsprezecea lună de la adoptarea ei de către toate părțile care au votat-o și nu au notificat în scris, în cadrul termenului prevăzut, secretarului executiv imposibilitatea de a accepta decizia respectivă.

Totuși, această notificare poate fi denunțată în orice moment, iar denunțarea intră în vigoare din momentul în care notificarea a fost primită de către secretarul executiv. Pentru oricare altă parte care a notificat în scris secretarului executiv disponibilitatea de acceptare a deciziei, aceasta devine executorie la primirea notificării sau în prima zi din a unsprezecea lună de la adoptarea deciziei, fiind reținută data cea mai îndepărtată.

(6) Totuși, dacă recomandarea sau decizia are implicații financiare, ea nu poate fi adoptată decât prin consens.

Articolul 23

Modificarea convenției

Convenția se modifică după cum urmează:

(1) Orice parte contractantă poate propune o modificare la prezenta convenție. Textul modificării propuse, însoțit de o propunere de reunire a conferinței părților, este comunicat în scris părților contractante de către depozitar.

(2) În cazul în care cel puțin trei pătrimi din părțile contractante susțin propunerea unei reuniuni a conferinței părților, depozitarul convoacă această conferință în termen de șase luni, la sediul Comisiei internaționale.

(3) Adoptarea unei modificări în cadrul conferinței părților contractante se face prin consens.

(4) Modificarea adoptată este prezentată de către guvernul depozitar părților contractante pentru ratificare, acceptare sau aprobare. Ratificarea, acceptarea sau aprobarea se notifică în scris guvernului depozitar.

(5) Modificarea intră în vigoare, în ceea ce privește părțile contractante care au ratificat-o, acceptat-o sau aprobat-o, în a treizecea zi de la primirea de către guvernul depozitar a notificării privind ratificarea, acceptarea sau aprobarea de către cel puțin patru cincimi din părțile contractante. Modificarea intră apoi în vigoare pentru oricare altă parte contractantă în a treizecea zi de la depunerea de către partea respectivă a instrumentului său de ratificare, de acceptare sau de aprobare a modificării.

- (6) Anexele I, II și III pot fi modificate de Comisia internațională în conformitate cu articolul 5 din statutul său.

Articolul 24

Soluționarea diferendelor

(1) În cazul în care apare un diferend între două sau mai multe părți contractante cu privire la interpretarea sau aplicarea dispozițiilor prezentei convenții, părțile caută să îl soluționeze prin negocieri sau prin orice altă metodă de soluționare considerată acceptabilă, cu ajutorul Comisiei internaționale, dacă este necesar.

(2) (a) În cazul în care părțile aflate în diferend nu reușesc să îl rezolve în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol într-un termen rezonabil, care nu depășește 12 luni de la notificarea diferendului de către una dintre părți Comisiei internaționale, diferendul este supus spre decizia obligatorie a unuia dintre următoarele mijloace de soluționare pe cale amiabilă:

— Curtea Internațională de Justiție;

— arbitrajul în conformitate cu anexa V la prezenta convenție.

(b) La ratificarea, acceptarea sau aprobarea prezentei convenții sau în orice alt moment ulterior, o parte contractantă poate notifica în scris depozitarul că, pentru un diferend care nu a fost soluționat în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, acceptă unul dintre cele două sau amândouă instrumentele de soluționare a diferendelor menționate la litera (a) din prezentul alineat.

(c) În cazul în care părțile aflate în diferend au acceptat ambele instrumente de soluționare a diferendelor stabilite la litera (a) din prezentul alineat, diferendul este supus Curții Internaționale de Justiție, cu excepția cazului în care părțile convin altfel.

(d) În cazul în care părțile aflate în diferend nu au acceptat aceleași instrumente de soluționare a diferendelor, menționate la litera (a) din prezentul alineat, diferendul este supus arbitrajului.

(e) Se consideră că o parte contractantă care nu a făcut o declarație, în conformitate cu litera (b) din prezentul alineat, sau a cărei declarație nu mai este în vigoare acceptă arbitrajul.

Articolul 25

Semnarea

Prezenta convenție este deschisă semnării de către statele dunărene care beneficiază de toate drepturile și privilegiile care

revin membrilor Organizației Națiunilor Unite în conformitate cu Carta Organizației Națiunilor Unite, precum și membrilor Comunității Europene și ai oricărei alte organizații de integrare economică regională constituite din state suverane care i-au transferat competența pentru domeniile tratate în prezenta convenție, la data de 29 iunie 1994, la Sofia.

Articolul 26

Ratificarea, acceptarea sau aprobarea

Prezenta convenție este supusă ratificării, acceptării sau aprobării. Instrumentele de ratificare, de acceptare sau de aprobare sunt depuse la Guvernul român, care exercită funcția de depozitar al prezentei convenții.

Articolul 27

Intrarea în vigoare

Prezenta convenție intră în vigoare în a nouăzecea zi de la data depunerii celui de-al nouălea instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare. În ceea ce privește statele sau organizațiile de integrare economică regională care ratifică, acceptă, aprobă sau aderă la prezenta convenție după depunerea celui de-al nouălea instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, prezenta convenție intră în vigoare în a nouăzecea zi de la depunerea de către statul sau organizația de integrare economică regională respectivă a instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare.

Articolul 28

Aderarea, participarea

(1) Un stat sau o organizație de integrare economică regională menționată la articolul 25 din prezenta convenție poate adera la convenție chiar dacă nu a semnat-o. Instrumentul său de aderare se depune la depozitar.

(2) Părțile contractante pot, în unanimitate, să invite orice stat sau organizație de integrare economică regională să adere la prezenta convenție sau să participe cu statut consultativ.

Articolul 29

Denunțarea

În orice moment după expirarea unui termen de cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentei convenții în ceea ce privește o parte, aceasta poate denunța convenția printr-o notificare scrisă adresată

depozitarului. Denunțarea intră în vigoare la un an de la data primirii notificării de către depozitar.

Articolul 30

Funcțiile depozitarului

Guvernul depozitar îndeplinește funcțiile de depozitar al prezentei convenții și informează în special părțile contractante în legătură cu:

- (a) depunerea oricărui instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, a oricărei notificări de denunțare sau a oricărei alte informații, declarații sau instrument prevăzute în prezenta convenție;
- (b) data intrării în vigoare a prezentei convenții.

Articolul 31

Texte autentice, depozitarul

Originalul prezentei convenții, ale cărei versiuni în limba engleză și în limba germană sunt autentice, este depus la Guvernul României, care transmite părților contractante copii certificate pentru conformitate.

Drept care, subsemnații, pe deplin autorizați, au semnat Convenția de cooperare pentru protecția și utilizarea durabilă a Dunării (Convenția privind protecția Dunării).

Adoptată la Sofia, 29 iunie 1994.

ANEXA I

PARTEA ÎNTÂI

Cele mai bune tehnologii disponibile

1. Utilizarea celor mai bune tehnologii disponibile se bazează pe aplicarea de tehnologii curate, în cazul în care acestea există.
2. Expresia „cele mai bune tehnologii disponibile” desemnează ultimul stadiu de dezvoltare („starea tehnicii”) a procedeeelor, echipamentelor sau a metodelor de exploatare care indică aplicarea unei anumite măsuri pentru limitarea deversărilor, emisiilor și deșeurilor. Pentru a se stabili dacă un ansamblu de procedee, echipamente și metode de exploatare constituie cea mai bună tehnologie posibilă, în general sau în cazuri speciale, se iau în considerare, în mod deosebit:
 - (a) procedeele, echipamentele sau metodele de exploatare comparabile care au fost recent experimentate cu succes;
 - (b) progresul tehnologic și evoluția cunoștințelor și a înțelegerii științifice;
 - (c) rentabilitatea tehnologiei respective;
 - (d) termenii de folosire a noilor instalații și a celor existente;
 - (e) natura și volumul deversărilor și a emisiilor vizate.
3. Din precizările anterioare rezultă că pentru un procedeu special „cea mai bună tehnologie disponibilă” evoluează, în timp, în funcție de progresul tehnologic, factorii socioeconomi și evoluția cunoștințelor și a înțelegerii științifice.
4. În cazul în care reducerea deversărilor și a emisiilor ca urmare a aplicării celei mai bune tehnologii disponibile nu dă rezultatele scontate în domeniul mediului, se iau măsuri suplimentare.
5. Termenul „tehnologii” se referă la tehnica utilizată și modul de concepție, construcție, întreținere, exploatare și demontare a instalației.

PARTEA A DOUA

Cele mai bune practici de mediu

1. Prin „cele mai bune practici de mediu” se înțelege aplicarea celei mai adecvate combinații de strategii și măsuri sectoriale de protecție a mediului.
2. Pentru determinarea combinației de măsuri care constituie cea mai bună practică de mediu în mod general sau în cazuri speciale, se iau în considerare mai ales:
 - principiul precauției;
 - riscul reprezentat pentru mediu de produs și de fabricarea, utilizarea și eliminarea finală a acestuia (principiul responsabilității);
 - înlocuirea cu activități sau substanțe mai puțin poluante și economisirea resurselor, inclusiv a resurselor energetice (principiul minimizării);
 - scara de utilizare;
 - avantajele sau inconvenientele pe care anumite materiale sau activități le pot prezenta pentru mediu;
 - progresul și evoluția cunoștințelor și a înțelegerii științifice;
 - termenii de aplicare;
 - repercusiunile socioeconomice.

3. Din precizările anterioare rezultă că, pentru o anumită sursă, cea mai bună practică de mediu evoluează, în timp, în funcție de progresul tehnologic, de factorii socioeconomiici și de evoluția cunoștințelor și a înțelegerii științifice.
 4. În cazul în care reducerea efectelor ca urmare a aplicării celor mai bune practici de mediu nu dă rezultatele scontate în domeniul mediului, se iau măsuri suplimentare, iar cele mai bune practici de mediu se redefinesc.
-

ANEXA II

SECTOARE INDUSTRIALE ȘI SUBSTANȚE PERICULOASE

PARTEA ÎNTÂI

Lista sectoarelor și a ramurilor industriale

1. *În sectorul producției termice, energetice și extracției de minereuri:*
 - (a) tratarea gazelor de combustie și eșapament, a zgurilor și a condensatilor care provin din instalațiile de combustie;
 - (b) sistemele de răcire;
 - (c) prepararea cărbunelui, prepararea minereului;
 - (d) ameliorarea calității cărbunelui și recuperarea produselor secundare, fabricarea de brichete;
 - (e) fabricarea lignitului, a cărbunelui activ, a negrului de fum.
2. *În sectorul prelucrării pietrei și pământului, al materialelor de construcție, al sticlei și produselor ceramice:*
 - (a) fabricarea cimentului fibros și produse pe baza acestuia;
 - (b) fabricarea și prelucrarea sticlei, a fibrelor de sticlă, a fibrelor minerale;
 - (c) fabricarea de produse ceramice.
3. *În sectorul metalelor:*
 - (a) prelucrarea și transformarea metalelor; ateliere de placare, instalații de decapare, instalații de oxidare anodică, instalații de șlefuire, instalații de galvanizare la cald, ateliere de călire, fabricarea de circuite imprimate, fabricarea de baterii, ateliere de emailare, ateliere mecanice, ateliere de șlefuire a glisierelor;
 - (b) fabricarea fierului și a oțelului, inclusiv topitoriile;
 - (c) fabricarea metalelor neferoase, inclusiv topitoriile;
 - (d) fabricarea aliajelor feroase.
4. *În sectorul chimiei anorganice:*
 - (a) fabricarea produselor chimice de bază;
 - (b) fabricarea acizilor bazici și a sărurilor minerale;
 - (c) fabricarea de amoniac, de soluții de amoniac și clor prin electroliza clorurii de amoniu;
 - (d) fabricarea de îngrășăminte minerale (cu excepția celor pe bază de potasiu), de săruri pe bază de acid fosforic, de fosfați alimentari;
 - (e) fabricarea de carbonat de sodiu;
 - (f) fabricarea de corindon;
 - (g) fabricarea de pigmenți anorganici și pigmenți minerali;
 - (h) fabricarea de semiconductori, de redresori, de celule fotoelectrice;
 - (i) fabricarea de explozibili, inclusiv pirotehnia;
 - (j) fabricarea de oxizi cu dispersie puternică;
 - (k) fabricarea de compuși ai hidratului de bariu.
5. *În sectorul chimiei organice:*
 - (a) fabricarea de produse chimice de bază;
 - (b) fabricarea de coloranți, pigmenți și vopsele;
 - (c) fabricarea și prelucrarea fibrelor artificiale;

- (d) fabricarea și prelucrarea materialelor plastice, a gumei elastice, a cauciucului;
 - (e) fabricarea de compuși halogenați;
 - (f) fabricarea de combustibili solizi, de explozibili organici;
 - (g) fabricarea de produse auxiliare pentru producția de piele, hârtie și textile;
 - (h) fabricarea de produse farmaceutice;
 - (i) fabricarea de biocizi;
 - (j) fabricarea de materii prime pentru agenții de spălare și curățare;
 - (k) fabricarea de produse cosmetice;
 - (l) fabricarea de gelatină, cleiuri organice, adezivi.
6. *În sectorul uleiurilor minerale și al uleiurilor de sinteză:*
- (a) tratarea uleiurilor minerale, fabricarea și rafinarea produselor pe bază de ulei mineral, fabricarea de hidrocarburi;
 - (b) recuperarea uleiurilor amestecate cu apă, instalații de dezemulsificare, de recuperare și tratare a uleiurilor uzate;
 - (c) fabricarea de uleiuri de sinteză.
7. *În sectoarele imprimării, imprimare, prelucrarea suprafețelor, fabricarea de folii de plastic, precum și alte forme de prelucrare a rășinilor și materialelor plastice:*
- (a) fabricarea de produse de imprimare și grafice, ateliere de imprimare;
 - (b) ateliere de imprimare și reproducere;
 - (c) fabricarea de folii, de suporturi vizuale și sonore;
 - (d) fabricarea de materiale impregnate și cu acoperire.
8. *În sectorul lemnului, pastei de hârtie și al hârtiei:*
- (a) fabricarea pastei, a hârtiei și cartonului;
 - (b) acoperirea panourilor din fibre de lemn.
9. *În sectorul textile, pielărie și blănuri:*
- (a) fabricarea și apretarea textilelor;
 - (b) fabricarea și apretarea pielii, fabricarea de înlocuitori de piele, apretarea blănurilor;
 - (c) curățarea chimică, spălătorii, produse de curățare a cărpelor de frecat, produse de curățare a tricotelor din lână.
10. *Alte sectoare:*
- (a) reciclarea, tratarea, depozitarea, încărcarea, descărcarea și depozitarea deșeurilor și a materiilor reziduale; depozitarea, încărcarea, descărcarea și transferul de produse chimice;
 - (b) cercetare și dezvoltare în domeniul medical și științific, spitale, cabinete medicale, centre de radiologie, laboratoare, săli de încercare;
 - (c) întreprinderi de curățare industrială, curățarea rezervoarelor industriale;
 - (d) ateliere mecanice, instalații de spălare a vehiculelor;
 - (e) tratarea apelor;
 - (f) întreprinderi de vopsire și lăcuire;
 - (g) fabricarea și tratarea extraselor vegetale și animale;
 - (h) fabricarea și tratarea microorganismelor și virusilor cu acizi nucleici recombinati *in vitro*;
 - (i) sectoare industriale care utilizează substanțe radioactive (industria nucleară).

PARTEA A DOUA

Lista indicativă a substanțelor și a grupurilor de substanțe periculoase

A. Grupe de substanțe prioritare:

- (a) metale grele și compușii acestora;
- (b) compuși organohalogenati;
- (c) compuși organici ai fosforului și staniului;
- (d) agenți fitosanitari, pesticide (fungicide, erbicide, insecticide, algicide) și produse chimice utilizate pentru conservarea lemnului, celulozei, hârtiei, a pieilor și textilelor etc.;
- (e) uleiuri și hidrocarburi de origine petrolieră;
- (f) alți compuși organici extrem de nocivi pentru mediul acvatic;
- (g) compuși anorganici ai azotului și fosforului;
- (h) substanțe radioactive, inclusiv deșeurile.

B. Substanțe periculoase:

Date fiind gradele de pericolozitate diferite reprezentate de substanțele din diferite grupe, trebuie puse în evidență cele care pot avea un caracter prioritar în practică.

Substanțe	Număr CAS	Substanțe	Număr CAS
1. Mercur	7439976	21. Trifluralin	1582098
2. Cadmiu	7440439	22. Endosulfan	115297
3. Cupru	7440508	23. Simazin	122349
4. Zinc	n.d.	24. Atrazin	1912249
5. Plumb	7439921	25. Compuși pe bază de tributiletan	-
6. Arsen	7440382	26. Compuși pe bază de trifeniletan	-
7. Crom	n.d.	27. Azinfos-etil	2642719
8. Nichel	7440020	28. Azinfos-metil	86500
9. Bor	n.d.	29. Fenitrothion	122145
10. Cobalt	n.d.	30. Fention	55389
11. Seleniu	7782492	31. Malation	121755
12. Argint	n.d.	32. Paration	56382
13. Drine	-	33. Paration-metil	298000
14. HCH	608731	34. Diclorvos	62737
15. DDT	50293	35. Tricloretenă	79016
16. Pentaclorfenol	87865	36. Tetracloretenă	127184
17. Hexaclorbenzen	118741	37. Triclorbenzen	-
18. Hexaclorbutadiena	87683	38. 1,2-dicloretan	107062
19. Tetraclorură de carbon	56235	39. Tricloretan	71556
20. Cloroform	67663	40. Dioxine	n.d.

ANEXA III

Orientări pentru realizarea obiectivelor și a criteriilor de calitate a apei ⁽¹⁾

Obiectivele și criteriile de calitate a apei definite pentru anumite tronsoane ale Dunării și pentru apele de suprafață din bazinul său hidrografic:

- (a) iau în considerare voința de a păstra și, la nevoie, de a ameliora calitatea actuală a apei;
- (b) urmăresc reducerea concentrațiilor poluante și a încărcăturilor poluante medii (în special substanțe periculoase) la un nivel anumit într-un termen dat;
- (c) iau în considerare exigențele specifice în materie de calitate a apei (apa brută folosită ca apă potabilă, irigații etc.);
- (d) iau în considerare exigențele specifice în ceea ce privește apele sensibile și protejate, în mod special, și împrejurimile lor: lacuri, zone de protecție a apelor filtrate la nivelul malurilor, mlaștini;
- (e) se bazează pe folosirea metodelor de clasificare biologică și indici chimici pentru reexaminarea pe termen mediu și lung a păstrării și ameliorării calității apei;
- (f) iau în considerare gradul de realizare a obiectivelor și a măsurilor suplimentare de protecție care se pot dovedi necesare în anumite cazuri particulare.

⁽¹⁾ În general, obiectivele și criteriile de calitate a apei sunt elaborate individual și adaptate fiecărei situații din punctul de vedere al ecosistemului, al resurselor de apă și al utilizării acestora. În cadrul prezentei convenții părților contractante le sunt adresate doar orientări.

ANEXA IV

STATUTUL COMISIEI INTERNAȚIONALE PENTRU PROTECȚIA DUNĂRII

Structurile și procedurile Comisiei internaționale, în completarea articolului 18, sunt următoarele:

*Articolul 1***Compoziția**

(1) Comisia internațională este compusă din delegațiile desemnate de părțile contractante. Fiecare parte numește maximum cinci delegați, între care un șef de delegație și un înlocuitor al acestuia.

(2) Fiecare delegație poate avea un număr de experți asociați necesari pentru examinarea cazurilor particulare; numele acestora sunt comunicate secretariatului Comisiei internaționale.

*Articolul 2***Președinția**

(1) Președinția se asigură prin rotație, timp de un an, de către părțile contractante, în ordine alfabetică (în limba engleză). Delegația care asigură președinția desemnează pe unul dintre membrii săi președinte al Comisiei internaționale.

(2) În general, președintele nu intervine în calitate de purtător de cuvânt al delegației sale în ședințele Comisiei internaționale.

(3) Modalitățile suplimentare privind președinția sunt precizate de Comisia internațională și incluse în regulamentul său de ordine interioară.

*Articolul 3***Reuniunile**

(1) Comisia internațională se reunește în sesiune ordinară cel puțin o dată pe an la convocarea președintelui său, într-un loc stabilit de acesta.

(2) Sesiunile extraordinare sunt convocate de președinte la cererea a cel puțin trei delegații.

(3) Consultările șefilor de delegații pot fi organizate între sesiunile Comisiei internaționale.

(4) Președintele propune ordinea de zi care conține rapoarte ale grupului permanent de lucru și ale grupurilor sale de experți. Fiecare delegație are dreptul să înscrie pe ordinea de zi subiectele pe care dorește să le supună discuțiilor. Ordinea priorităților este decisă de Comisia internațională cu majoritate de voturi.

*Articolul 4***Dreptul de vot**

(1) Fiecare delegație dispune de un vot.

(2) Fără să aducă atingere dispozițiilor alineatului (1), Comunitatea Europeană dispune, în domeniile care țin de competența sa, de un număr de voturi egal cu numărul statelor membre care sunt părți contractante la prezenta convenție. Această organizație nu își exercită dreptul de vot atunci când statele membre și-l exercită pe al lor și invers.

(3) Comisia internațională constituie cvorum atunci când delegațiile a cel puțin două treimi din părțile contractante sunt prezente.

(4) Procedurile scrise pot să intervină în condițiile stabilite de regulamentul de ordine interioară al Comisiei internaționale.

*Articolul 5***Decizii**

(1) Deciziile și recomandările sunt adoptate prin consens de delegațiile la Comisia internațională. În cazul în care nu se ajunge la consens, președintele Comisiei internaționale declară că au fost epuizate toate mijloacele de a se ajunge la un acord prin consens. Cu excepția dispozițiilor contrare din prezenta convenție, Comisia internațională adoptă deciziile sau recomandările cu o majoritate de patru cincimi din delegațiile prezente care participă la vot.

(2) Decizia devine executorie în prima zi din cea de-a unsprezecea lună de la adoptarea ei de către toate părțile contractante care au votat-o și care nu au notificat în scris Secretarului executiv în cursul acestei perioade imposibilitatea de a accepta decizia respectivă. Această notificare poate fi totuși denunțată în orice moment, iar denunțarea intră în vigoare din momentul primirii ei de către Secretarul executiv. Pentru orice altă parte contractantă care a notificat în scris Secretarului executiv disponibilitatea de a accepta decizia, aceasta devine executorie de la primirea notificării sau în prima zi din cea de-a unsprezecea lună de la adoptarea ei, reținându-se data cea mai îndepărtată.

*Articolul 6***Grupurile de experți**

(1) Comisia internațională constituie un grup de lucru permanent. În anumite domenii de lucru și în caz de probleme deosebite pot fi constituite grupuri de experți permanenți sau *ad-hoc*.

(2) Grupul de lucru permanent și grupurile de experți sunt compuse din delegații și experți desemnați de delegațiile la Comisia internațională.

(3) Delegații ai tuturor părților contractante fac parte din grupul de lucru permanent. Comisia internațională desemnează președintele și stabilește numărul maxim de delegați. Comisia internațională stabilește, de asemenea, numărul de experți care fac parte din grupurile de experți.

*Articolul 7***Secretariatul**

- (1) Prin prezenta convenție se instituie un secretariat permanent.
- (2) Secretariatul permanent are sediul la Viena.
- (3) Comisia internațională desemnează un secretar executiv și adoptă dispozițiile în vederea numirii personalului necesar. Ea definește funcțiile secretarului și condițiile de îndeplinire a acestora.
- (4) Secretarul executiv exercită funcțiile necesare conducerii prezentei convenții, a lucrărilor Comisiei și celorlalte sarcini încredințate de către Comisia internațională în temeiul regulamentului său de ordine interioară și al regulamentului financiar.

*Articolul 8***Serviciile specialiștilor**

În cadrul estimărilor sale, al evaluării rezultatelor obținute și al analizării problemelor speciale, Comisia internațională poate face apel la serviciile unor persoane înalt calificate, la instituții științifice sau la alte resurse.

*Articolul 9***Rapoarte**

Comisia internațională prezintă anual părților contractante un raport privind activitățile sale, precum și alte rapoarte privind în mod special rezultatele supravegherii și evaluării.

*Articolul 10***Capacitate juridică și reprezentare**

- (1) Comisia internațională are capacitatea juridică necesară pentru exercitarea funcțiilor și îndeplinirea misiunii, în conformitate cu legislația în vigoare la sediul secretariatului său.

- (2) Comisia internațională este reprezentată de președinte. Modalitățile acestei reprezentări sunt precizate în regulamentul de ordine interioară.

*Articolul 11***Cheltuieli**

- (1) Comisia internațională adoptă regulamentul său financiar.
- (2) Comisia adoptă un buget anual sau bianual în care sunt înscrise cheltuielile propuse și examinează estimările bugetare pentru următorul exercițiu fiscal.
- (3) Cu excepția unei decizii contrare unanime a Comisiei internaționale, părțile contractante, cu excepția Comunității Europene, contribuie cu părți egale la valoarea totală a bugetului, inclusiv a bugetelor suplimentare adoptate de Comisia internațională.
- (4) Comunitatea Europeană nu suportă mai mult de 2,5 % din cheltuielile administrative înscrise în buget.
- (5) Fiecare parte contractantă suportă cheltuielile legate de participarea reprezentanților, experților și a consilierilor săi la Comisia internațională.
- (6) Fiecare parte contractantă își asumă cheltuielile privind activitățile curente de supraveghere și evaluare realizate pe teritoriul său.

*Articolul 12***Regulamentul de ordine interioară**

Comisia internațională stabilește regulamentul său de ordine interioară.

*Articolul 13***Limbile de lucru**

Limbile oficiale ale Comisiei internaționale sunt engleza și germana.

ANEXA V

ARBITRAJUL

1. Procedura de arbitraj prevăzută la articolul 24 din prezenta convenție se derulează în conformitate cu dispozițiile de la punctele 2-10 de mai jos.
2. (a) În cazul unui diferend supus arbitrajului, în conformitate cu articolul 24 alineatul (2) din prezenta convenție, se constituie un tribunal arbitral la cererea adresată de către una dintre părțile la diferend celeilalte părți. În cererea de arbitraj se precizează obiectul solicitării, inclusiv articolele din prezenta convenție a căror interpretare sau aplicare se află la originea diferendului.

(b) Partea solicitantă informează Comisia internațională că a cerut constituirea unui tribunal arbitral, precizând numele celeilalte părți la diferend și articolele din prezenta convenție a căror interpretare sau aplicare se află, în opinia sa, la originea diferendului. Partea reclamantă și cea pârâtă pot fi formate din mai multe părți contractante. Comisia transmite informațiile primite tuturor părților contractante la prezenta convenție.
3. Tribunalul arbitral este compus din trei membri; partea sau părțile reclamante și cealaltă sau celelalte părți la diferend numesc un arbitru în termen de două luni; cei doi arbitri numiți desemnează de comun acord, în termen de două luni, al treilea arbitru care este președintele tribunalului arbitral. Acesta nu poate fi resortisant al vreuneia dintre părțile la diferend, nu poate avea reședința obișnuită pe teritoriul uneia dintre aceste părți, nu poate fi în serviciul uneia dintre ele și nu trebuie să se fi ocupat deja de acest caz în nici o calitate.
4. (a) În cazul în care una dintre părțile la diferend nu numește arbitrul în termen de două luni de la primirea cererii, cealaltă parte poate informa despre acest lucru președintele Curții Internaționale de Justiție care desemnează președintele tribunalului arbitral într-un nou termen de două luni. Imediat după numirea sa, președintele tribunalului arbitral cere părții care nu a numit arbitrul să o facă în termen de două luni. În cazul în care la expirarea termenului arbitrul nu a fost aprobat, președintele tribunalului arbitral informează președintele Curții Internaționale de Justiție, care numește arbitrul într-un nou termen de două luni.

(b) În cazul în care președintele tribunalului arbitral nu a fost desemnat în termen de două luni de la numirea celui de al doilea arbitru, președintele Curții Internaționale de Justiție îl desemnează, la cererea uneia sau alteia dintre părți, într-un nou termen de două luni.
5. (a) Tribunalul arbitral pronunță sentința în conformitate cu dreptul internațional și, în special, în conformitate cu dispozițiile prezentei convenții.

(b) Orice tribunal arbitral constituit în conformitate cu dispozițiile prezentei anexe hotărăște propriile reguli de procedură.

(c) În cazul unui diferend privind competența tribunalului arbitral, tribunalul arbitral este cel care hotărăște.
6. (a) Deciziile tribunalului arbitral privind chestiunile de procedură și de fond sunt luate cu majoritatea membrilor.

(b) Tribunalul arbitral poate lua toate măsurile pentru stabilirea faptelor. La cererea uneia dintre părți el poate să recomande măsurile conservatoare indispensabile.

(c) În cazul în care două sau mai multe tribunale arbitrale, constituite în conformitate cu dispozițiile prezentei anexe, primesc cereri al căror obiect este identic sau similar, ele pot să se informeze asupra procedurilor de stabilire a faptelor și, în măsura posibilului, să țină cont de acestea.

(d) Părțile la diferend facilitează, în măsura posibilului, derularea eficientă a procedurii.

(e) Absența uneia dintre părțile la diferend nu împiedică derularea procedurii.
7. Cu excepția unei decizii diferite, datorate unor circumstanțe deosebite referitoare la caz, cheltuielile de judecată, inclusiv remunerarea membrilor săi, sunt suportate în părți egale de părțile la diferend. Tribunalul întocmește o evidență a cheltuielilor și o furnizează părților în forma finală.
8. Tribunalul arbitral pronunță sentința în termen de cinci luni de la data la care a fost constituit, cu excepția cazului în care consideră necesară prelungirea acestui termen cu o perioadă de maximum cinci luni.

9. Orice parte contractantă care are, referitor la obiectul diferendului, un interes de ordin juridic ce poate fi afectat de decizia luată poate interveni în cursul procedurii cu acordul tribunalului. Sentința tribunalului arbitral devine executorie pentru partea care intervine, la fel ca și pentru părțile la diferend.
 10. (a) Sentința tribunalului arbitral este însoțită de o expunere de motive. Sentința este definitivă și obligatorie pentru toate părțile la diferend. Tribunalul arbitral comunică sentința părților la diferend și Comisiei internaționale. Aceasta transmite informațiile primite tuturor părților la prezenta convenție.
 - (b) Orice diferend care intervine între părți cu privire la interpretarea sau executarea sentinței poate fi supus de una dintre părți tribunalului de arbitraj care a pronunțat-o sau, în cazul în care acesta nu poate fi sesizat, unui alt tribunal constituit în același scop și în același mod ca și primul.
-

ACTUL FINAL

Conferința pentru semnarea Convenției privind cooperarea pentru protecția și utilizarea durabilă a Dunării a avut loc la Sofia, la data de 29 iunie 1994.

Guvernele următoarelor state au fost reprezentate: Austria, Bulgaria, Croația, Republica Cehă, Germania, Moldova, România, Republica Slovacă, Slovenia, Ucraina și Ungaria. Un reprezentant al Comunității Europene a asistat la conferință.

Unitatea de coordonare a programului de protecție a mediului Dunării a asistat la conferință în calitate de observator.

Se alătură lista delegațiilor.

Excelența sa Evgeni Matinchev, viceprim-ministru al Republicii Bulgare, s-a adresat participanților cu prilejul ședinței de deschidere.

Conferința l-a ales ca președinte pe domnul doctor Valentin Bossevsky, ministrul mediului din Republica Bulgaria.

Au fost făcute declarații de către șefii delegațiilor Austriei, Bulgariei, Croației, Germaniei, Moldovei, României, Republicii Slovace, Sloveniei, Ucrainei, Ungariei și Comunității Europene.

Conferința a studiat și adoptat, la data de 29 iunie 1994, Convenția privind cooperarea pentru protecția și utilizarea durabilă a Dunării. Convenția a fost deschisă pentru semnare în aceeași zi și a fost semnată de către Austria, Bulgaria, Croația, Germania, Moldova, România, Republica Slovacă, Ucraina, Ungaria și Comunitatea Europeană.

Conferința a fost informată de faptul că guvernele Republicii Slovacia, respectiv Sloveniei, nu au încheiat procedura legislativă care le permite să semneze convenția și de voința lor de a o semna cât mai repede cu putință.

Conferința adoptă o declarație privitoare la anumite aspecte ale aplicării temporare a convenției, al cărei text este anexat la prezentul act final.

Drept care, subsemnații au semnat prezentul act final.

Adoptat la Sofia, la data de douăzeci și nouă iunie una mie nouă sute nouăzeci și patru, într-un singur exemplar original, care va fi depus la Guvernul României, în limbile engleză și germană, cele două versiuni lingvistice fiind în mod egal autentice.
